

hadde skrevet et ord feil – det skulle slutte på *m*, men jeg hadde skrevet *n*. Han vet også godt hvor tegnene «?» «!» skal stå.

Vi holdt på med denne aktiviteten fra kl. 09:10 til 10:45, vi gikk ikke engang ut til kort friminutt mellom 10:15 og 10:25. Vi holdt oss i klasserommet og ble bare innimellom avbrutt av andre barn som kom inn for å se hva vi holdt på med eller for å lete etter noe i klasserommet.

Spisepausen kom og da var jeg sammen med ham og de andre i klassen. Deretter var det friminutt til kl. 11:45. Jeg har lunsj på fredag mellom kl. 11:20 og 11:45. Jeg har allerede beskrevet hva jeg gjorde da klokka ble 11:45 og årsakene til at jeg valgte å være i biblioteket.

Aldri tidligere har jeg opplevd så intens knyttet til en akademisk oppgave. Han var overhodet ikke distraheret. Det vanlige er at er så spontan at hans oppmerksomhet vender seg fra ett sted til et annet, som en vind som ikke vet i hvilken retning den skal blåse.

Klokka 12:25 holdt vi på med den siste siden av boken. Vi trengte de siste setningene og de siste tegningene. Jeg hørte at noen tok i dørhåndtaket, og det ante meg at det måtte være mor til men det var fremdeles fem minutter igjen av timen og vi ville så gjerne gjøre oppgaven ferdig.

Min siste observasjon er at er i stand til å konsentrere seg om en oppgave i flere timer på rad, hvis hans fascinasjon og interesse for oppgaven er tilstrekkelig intens.

Når vi nå har gjort denne "motorveien" med » er mitt håp at vi kan ta små deler eller ord i denne historien og lære å knytte dette til en annen kontekst. Dette er den store vanskeligheten til mangelen på assosiasjoner eller evne til å føye en kjent del inn i en ukjent helhet. Barn som lærer oftest gjennom *dekoding*: dvs. fra helheten og ned til den lille delen.